

El valencià a la Universitat de València

Aprovat justet o suspens?

Darrerament, venim observant que a la nostra Universitat s'està produint un relaxament -preocupant al nostre parer- en matèria de normalització lingüística. I no parlem només de les mancances que es produeixen en l'oferta de grups en valencià: la Mesa per l'Ensenyament en Valencià (de la qual l'STEPV-iv en forma part) ja ho palesà en l'informe de l'any passat. No se'ns amaga que la gasiveria i la inhibició del nostre Govern en té prou a veure. Tanmateix caldria, al nostre parer, vetllar perquè la docència en valencià deixés de ser una assignatura pendent, i sotmesa en bona mesura al voluntarisme dels Departaments i del Professorat. Fa temps que venim exigint una planificació que permeta dotar a la Universitat de places estructurals en valencià, alhora que cal incentivar el reciclatge del professorat i potenciar més l'edició de material didàctic en català. Però ara és altre el que ens preocupa. Hi ha àmbits no menys importants en què la nostra Universitat podria actuar d'una manera més decidida i -per què no dir-ho?- efectivament compromesa. Ens referim als diferents Serveis i Organismes de la nostra institució.

No passa dia que la comunitat universitària no reba escrits oficials i documentació en castellà només. Valga com a exemple la iniciativa del díptic d'Amics i Antics Alumnes de la Universitat de València, que ha estat redactada només en castellà. Val a dir que després d'una reclamació per part de l'STEPV-iv, ha estat repartit també en valencià per tal de corregir el que era (i citem textualment la contestació del Sr.Rector- "una singular excepció en la ferma política de normalització lingüística que des de fa anys manté la Universitat de València".

Doncs bé, allò que ens preocupa és que l'excepció no és tan singular. Posem més exemples:

En molts dels Serveis els impresos i la informació no es pot aconseguir en valencià. La Fundació ADEIT, en la que també participa la UVEG, no té impresos de pre-inscripció als Màsters i Cursos de Postgrau de la nostra Universitat en català. I gairebé tota la documentació està redactada en castellà.

En la Facultat de Dret s'entesten en castellanitzar els topònims, malgrat tenir el nom oficial en valencià (Onteniente per Ontinyent, per exemple). En d'altres facultats, treure una certificació en valencià pot comportar una espera addicional d'una setmana, car els programes estan pensats per fer-ho en castellà.

Un altre àmbit que, ateses les seues possibilitats i els pressupòsits informatius que comporta, considerem d'una importància vital per la normalització lingüística és la informació que oferta la Universitat a Internet. Hi ha pàgines WEB de la Universitat que només es poden consultar en castellà i anglès. Per exemple, la del Servei d'Estudiants, que, això sí, té el títol en valencià, però res més.

Parem esment que els darrers casos que suara hem esmentat, i que podrien ampliar-se molt més, comporten una gravetat afegida. Són mitjans i serveis que s'ofereixen a la societat en general, i no només a la comunitat universitària. Per tant, l'STEPV-iv creu que és en aquests àmbits on caldria ser més fermes i compromesos, car és una de les finestretes més important de les obertes a la societat.

No volem que açò s'entenga com una tirallonga de reclamacions i planys o de crítica sistemàtica a la Universitat. No neguem l'esforç que la nostra institució ha fet i fa per la normalització lingüística, ni podem oblidar-nos de la seua ferma posició envers temes tan tristament actuals (censura de llibres de text, iniciatives secessionistes, menyspreu del Govern envers el món acadèmic, etc.). Però això no ens pot impedir de reflexionar sobre les mancances que observem. Desitjaríem que la Universitat de València, que sempre ha estat capdavantera per la normalització lingüística, continués essent-ho, mantenint el més exquisit respecte per aquells membres de la nostra societat que volem viure i treballar en valencià.

Potser és l'hora ja que des d'altres instàncies de la UVEG es prenguen decisions perquè aquestes anomalies, i tantes d'altres que patim en la nostra pròpia Universitat, foren corregides. A l'STEPV-iv creiem que caldria que totes les institucions de la Universitat de València foren assabentades del seu compromís envers el valencià i de la seua voluntat normalitzadora perquè situacions com les que acabem d'exposar, i que podrien ampliar-se *ad infinitum*, no es tornaren a repetir. Ara, més que mai, ens toca ser sensibles envers el tema i vetllar perquè, ni que siga a ca nostra, el valencià siga present a la nostra institució. I la Universitat de València sap que té i ha tingut en aquesta qüestió a l'STEPV-iv al seu costat sempre. I per això hem fet aquestes reflexions.